

RODOLJUB.

Izhaja vsak četrtek ter stane za vse leto 1 K 60 v., za pol leta 1 K. — Za oznanila plačuje se od dvostopne petit-vrste 16 v. če se enkrat tiska; 24 v. če se dvakrat, in 30 v. če se trikrat tiska. — Večkratno tiskanje po dogovoru. — Naročnina in inserati blagovolijo naj se pošiljati „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani, vsi spisi in dopisi pa uredništvu „Rodoljuba“. — Pisma izvolijo naj se frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

Vabilo na naročbo.

S prihodnjo številko nastopi »Rodoljub« svoj 12. tečaj. V vseh teh letih je krepko in neustrašno branil ljudsko korist, v prvi vrsti korist kmetijskega stanu v političnem, gospodarskem in narodnem oziru.

V minolem letu je »Rodoljub« izhajal vsak teden. Izdajali smo ga vsak teden, ker so se vršile to leto deželno-zborske volitve in je bilo treba ljudstvo v večji meri podučevati da bi ne zaostalo. Seveda je imela »Narodna tiskarna« velikansko škodo. Dajali smo »Rodoljuba« za 80 kr. na leto, od teh 80 kr. pa je šlo samo za poštnino 52 kr. in ker smo nekaj tisoč potrebnim ljudem pošiljali list tudi brezplačno, znaša izguba v letošnjem letu več kakor 6000 goldinarjev. To je ogromna svota, za katero nam pa ni žal, kajti zdravo seme, katerega je sejal, je več ali manj padlo na rodovitna tla in obrodilo dober sad. Ljudstvu so se začele odpirati oči, začelo je spoznavati resnico in se zavedati svojih pravic. — A to je uspeh, s katerim smo lahko zadovoljni.

V prihodnjem letu bo »Rodoljub« izhajal zopet vsakih štirinajst dni, ker tako velike izgube, kakor smo jo imeli lansko leto, več ne zmagamo. Naročnina 80 kr. ali 1 K 60 vin. je tako nizka, da niti polovice vseh stroškov ne pokrije, vzlic temu pa bomo list nekoliko povečali, tako da bodo imeli bralci znatno več berila kakor doslej.

Kakor doslej, bomo delali tudi v prihodnjem letu za korist slovenskega naroda in zlasti za korist slovenskega kmeta ter upamo, da nas bodo z obilnim naročevanjem podpirali vsi tisti, katerim je v resnici pri srcu blagor slovenskega naroda in slovenskega kmeta.

Prosimo torej vse dosedanje naročnike, naj nam ostanejo zvesti tudi v novem letu in naj nam pridobe še kacega novega naročnika.

Cena listu znaša na leto 80 kr. in naj se pošlje čim prej, da se pošiljanje lista ne ustavi.

Kmetijske zadrug.

Ravno pred Božičem je poslanska zbornica sklenila postaviti zastran osnovanja kmetijskih zadrug.

Kmet pričakuje, da mu bodo te zadrug kaj koristile. Mi nismo tega mnenja. Zaradi teh zadrug se bo zemljiški davek občutno zvišal, to pa bo tudi ves uspeh tega zakona. Kadar bodo kmetje zaradi teh zadrug začeli preklinjati, naj se zahvalijo zanj klerikalcem in

kmetiskim državnim poslancem, kajti ravno klerikalci so šli za ta zakon v ogenj in jim ni prav nič na tem, da se bo za pet odstotkov zvišal zemljiški davek.

Zakon je sklenjen in zaradi tega hočemo navesti najvažnejše določbe iz njega.

Po tem zakonu se praviloma v vsakem sodnem okraju ustanovi kmetijska zadruga. Razen kmetov bodo tudi duhovniki lahko člani te zadrug. Vrh tega se ustanovi še osrednja zadruga za celo deželo.

Namen teh zadrug je, izboljšati pravne in gmotne razmere poljedelcev, naloga teh zadrug pa je:

- 1.) Nakupovati blago na svoj račun in na svojo odgovornost;
- 2.) Prodajati kmetijske pridelke zadrugnih članov, osobito zalagati armado;
- 3.) Ustanavljati in pospeševati gospodarske zadrug, posojilnice in druga društva;
- 4.) Posredovati mej zadružniki in zavodi za neodpovedljiva amortizacijska posojila;
- 5.) Sodelovati pri upravi kmetijskih borz in pri zavarovanju za vse slučaje;
- 6.) Pospeševati kmetijski pouk in skrbeti za kmetijsko statistiko;
- 7.) Posredovati in skrbeti za delo ter uravnavati pogodbe s kmetijskimi delavci;
- 8.) Zadružnikom preskrbovati pravno pomoč in ustanavljati razsodišča.

Stanovske te zadrug imajo tudi pravico, dajati nasvete oblastvom o kmetijskih stvareh.

Na papirju izgleda to prav lepo in je gotovo, da bi se dalo na ta način kmetu nekoliko pomagati, če bi bile razmere pri nas drugačne. V sedanjih razmerah pa ta postava ne bo imela koristi za kmeta. Zvišal se bo zemljiški davek in s tem denarjem se bodo mastili klerikalni špekulantje ter s temi kmečkimi žulji plačali izgube pri svojih konsumih in posojilnicah. To bo vse. Klerikalci se bodo v pest smejali, kmet bo pa — krvavel.

Politični pregled.

Notranji položaj. Te dni se zbera deželni zbor na kratko zasedanje, pa se bodo morali kaj hitro zopet umakniti državnemu zboru. Po novem letu se začne pogajanja mej Čehi in Nemci. Vlada sicer zelo želi, da bi se pogajanja posrečila, ker sicer ni misliti, da bi državni zbor mogel rešiti nagodbo z Ogrsko, a vendar ni skoro nič upanja, da bi se dosegel kak uspeh.

Za božične praznike je imel papež govor, v katerem se je bridko pri- toževal, kako se ves svet upira katoliški

cerkvi. V resnici se upira svet samo klerikalizmu, a če pri tem katoliška cerkev izgublja vedno več tal, je tega sama kriva, ker preveč hrepeni po gospodarstvu in po denarju ter se premalo briga za duševni blagor ljudstva.

Vojna v Južni Afriki. V zadnjih dnevih so Buri zopet dosegli nekaj prav važnih uspehov. Na različnih krajih so Angleže pošteno naklestili. Pri Tafelskopu so Buri posekali cel eskadron angleških dragoncev. Samo štirje dragonci so utekli, drugi so bili vsi pobiti.

Dopisi.

Iz gornjegrajskega okraja.

Zadnjič je pisal v listu »Naš Dom« (čegar urednik na slovenske dopise samo v blaženi nemščini odgovarja) neki dobro znani dopisnik »O maslu, ki se na glavi cedi«. Da pa svet izve, kdo ima največ takega masla, mu povem, da tisti naši »gaspudje«, kateri vsako dejanje iz ljubezni do svojih črnih pajdašev kar s plajščem krščanskega usmiljenja zakrijejo. Evo Vam dokazov!

Dne 13. t. m. ob 8. uri zjutraj pride 2 uri od Mozirja v hribu stanujoči kmet Kortner k mozirskemu kaplanu Pangracu Gregorcu prosit, naj gre sprevidet njegovo mater, katera je po noči nevarno zbolela. Pa ta, za božjo čast vneti »gaspud«, kateri ima za vse drugo večje veselje, kakor za svoj poklic, začne kmeta kregati, zakaj že včeraj ni prišel tega naznanit. Po dolgem pričkanju se odloči ta brumni mož, da bo še le drugo jutro po jutranji maši na spoved šel. Ko pa kmet ves žalosten domov pride, mu je mati pol ure pozneje brez zadnje tolažbe za umirajoče umrla. Pa ta ledeni zviti mož se je znal takoj spraviti iz zadrege, rekoč: »Ženska je tako v nebesih, saj je Bog milostljiv, ker ona na starost greha ni delala«. Sodbo o tem pustim cenjenim bralcem »Rodoljuba«. — Če je potreba za kako stvar agitirati, je ta ledeni mož zmiraj v prvi vrsti. — Pa še nekaj naj povem: dne 23. novembra ob 7. uri zvečer so se slepemu Blažu oči odprle, ko je našel svojo, »gaspudu« udano zakonsko polovico iz kaplanije prišedšo. Nato je nastala rodbinska drama, katero pa hočem s plajščem temote pokriti.

Takih in enakih slučajev o ledenem možu je še dovolj na razpolago.

Drugi junak je pa rečiški kaplan Jože Kostanjevec, doma iz Lükove dežele, starosta vseh kaplanov, kateri bo kmalu 25letnico svojega kaplanovanja obhajal. To Vam je korenjak od nog do glave, on se silno rad pretepa, imel je že 2 tožbi v enem letu zaradi tepeža, pa vsaka je ne-

častno za njega izpadla. Ali bi Vam poročal o tisti pikantni vožnji kaplanovi iz Kokarij na belo nedeljo letošnjega leta z devicama Lojziko rečiško in pa Menčonovo Anko (kateri morata še prejšnjemu kaplanu Melhiorju Zorku dobro znani biti) katero stvar ima okrožna sodnija v rokah? — Ta »gaspud« silno agitira, da bi postal Rajnekar za župana in pa slaboglasni čevljar Jože Zorko, sedaj vodja v konsumu, za občinskega tajnika, pa mi Rečani še nismo tako izgubljeni, da bi se pustili od vsakega — privandranega kaplančka voditi.

Ali naj še povem o Markovem »gaspudu«, sedaj župniku v Lučah, ko je kot dijak po občini Kokarje srajce beračil, sedaj pa še za svojo ubogo mater skrbeti noče, da mora ona od milosti občine živeti? — Res, nehvaležnost je plačilo sveta!

Rečiškemu župniku Ulčniku pa povemo, da se njegov ljubljani konsum vkljub njegovemu prizadevanju že silno maje, zatorej naj šmihelski župnik Ramor takoj svojih 10000 gl. v konsum vloži da se sušice iznebi. — Torej, cenj. bralci, presodite sami, komu se maslo na glavi cedi. —

Domače in razne novice.

Veselo novo leto želimo vsem naročnikom in bralcem »Rodoljuba«, ter jih prosimo, naj nas tudi v novem letu podpirajo kakor doslej!

Pozor, slovenski kmet! Vsi avstrijski škofje so izdali skupen pastirski list, s katerim oznanjajo, da hočejo v Solnogradu ustanoviti nemško visoko šolo. — Nemških visokih šol imamo v državi že sedaj preveč in mi Slovenci se ravno zavzemamo, da bi država ustanovila in vzdrževala slovensko vseučilišče v Ljubljani. In ravno sedaj prihajajo škofje, tudi slovenski, in se poganjajo za ustanovitev popolnoma nepotrebne nemškega vseučilišča v Solnogradu. Najlepše pa je to, da hočejo denar za to nepotrebno šolo šolo izprešati iz ljudstva, in da bodejo zopet drli slovenskega kmeta. Svarimo torej vse bralce, naj se ne dajo ogoljufati. Kdor pride k Vam in bo zahteval kaj za to nepotrebno nemško šolo, pokažite mu vrata, pa tako, da Vam ne bo nikdar več prišel čez prag.

Kako se dr. Iv. Šusteršič — postil. Predzadnja sreda bila je kvaterna sreda, torej dan strogo zapovedanega posta. V restavraciji dunajske zbornice delile so se vsled tega postna in mesna jedila, prav kakor je kdo hotel imeti. Pri dolgi mizi obedoval je dolgočasni princ Lichtenstein z dolgočasno svojo družbo, večinoma vzeto iz katoliškega nemškega središča. V to družbo vrinil se je tisto kvaterno sredo tudi dr. Šusteršič, ki igra zadnje čase nasproti vsakemu katoliškemu aristokratu zeleno podrepno muho. Cela ta katoliška družba jedla je tisti dan meso, in tudi naš katolik, dr. Šusteršič, je omenjeno kvaterno sredo pačenko opletal. Slovenski liberalci, ki so si privoščili tisto opoludne samo skledico krompirjeve juhe in »štruklje« v smetani, so se zgražali nad tem javnim pohujšanjem. Nam pa se to nič čudno ne zdi: dr. Šusteršič je ravno katolik po poklicu in ne tudi katolik po prepričanju. Capito!

Goška afera in — poslanec Povše.

O kanibalski pogrebni slavnosti, katero so goški klerikalci svojem županu priredili, pisal je že naš list in spregovoril je tudi dr. Tavčar v znamenitem svojem govoru v državnem zboru. Kakor čujemo od verodostojne strani, je v tej zadevi preiskava dognana in pride v kratkem do kazenske razprave, ki nam bode iznova razkrila klerikalno izprijenost na Gočah. Prva afera je bila klerikalcem tako sapo zaprla, da so prvih 8 dnij kar molčali in šele po 8 dneh začeli so lagati, tajiti in priče tako pripraviti, da se je celo jeden razočaranih obsojencev, kateremu je kurat Ferjančič pred obravnavo obečal povračilo vse škode, nad izidom kazenske razprave zgražal rekoč: »40 klobas se je cvrlo, 40 nas je bilo, ki smo jih jeli in 40 nas je bilo, ki smo kamenje metali, kaznovanih nas je pa tako malo, in to najkrotkejših.« Obžalovati je le, da se je posrečilo jedno samo krivo pričo v osebi tercijalke Rozalije Dolenc zasačiti, katero se trudijo sedaj klerikalci kar siloma proglasiti kot slaboumno, da bi jo rešili radi krivega pričevanja prisojenega ji dvamesečnega zapora, dočim je bila ta njihova priča pri razpravi še jako pametna, poštena in zanesljiva!! Sedaj so pa nastopili drugo pot. Zdi se, kakor da jih pred dunajskim forom le še nekoliko rudečica obliva, kajti jedva je končal dr. Tavčar svoj govor, že se je dvignil Povše — in to nas je osupnilo, kajti o njem bi vendar sodili, da ne bode svoje poštene osebe posojeval Šusteršičevi kliki za tajenje in prikrievanje za klerikalno stranko sramotnih ostudnosti! — dvignil se je torej, pravimo, posl. Povše ter silno nerodno tajil in zasukaval vso zadevo, in ko ga je dr. Tavčar z medklicem opozoril, da mu je vse to posl. Božič sporočil, odrezal se je resnicoljubni Povše prav možato, da ima on kar tri pisma v tej zadevi v žepu, kateri argument je moral seveda dr. Tavčarja kar v tla poraziti. Povše je pral kurata Ferjančiča, da je že prejšnji večer svaril svoje ljudi, naj ne delajo izgredov; dobro; kako more tedaj posl. Povše tajiti, da iz gredov ni bilo, ako je sam kurat čutil na predvečer potrebo, svojo živino pred izgredi svariti. In to svarjenje! Mi vsi vemo, da si ne drzne noben goški klerikalec niti dihati, ako mu to stric Habe in kurat Ferjančič resno ne namigneta. Toda kurat sam se ni mogel obraniti srčni potrebi mrtvemu županu, ki je razun par let bil celo svoje življenje tih in miren, toda zanesljiv klerikalen volilec, pokazati svojo mržnjo s tem, da je zabranil peti v cerkvi žalostinke, dasi je to povsod in tudi na Gočah v navadi, in dasi se ob pogrebu tudi najneznatnejšega duhovnika ne poje le žalostinke, nego se pri takih prilikah razvija vsa mogoča teatralnost. Ja, Bauer, das ist was anderes . . . ljudstvu treba ad oculos dokazati, da gre pod zemljo nekdo, ki je več kakor angelji in Mati Božja! Vsa tri Povšetova pisma ne morejo utajiti, kar smo mi pisali in kar je dr. Tavčar v drž. zboru govoril, osobito ne streljanja in zasramovanja mrliča z demonstrativnim grohotanjem, upitjem, vriskanjem, s primerjanjem njegove duše duši in dušnemu izveličanju krave nekega goškega klerikalca, s pljuvanjem na krsto, z razobešenjem umazane in raztrgane rjuhe na drogu, na čijega koncu se je na-

hajal mesto »šildka« raztrgan čičem, kar naj bi predstavljalo ali nadomeščalo črno žalobno zastavo — saj je ta »zastava« visela v ulici, koder se je sprevod pomikal; — ne morejo utajiti ogorčenja, ki je zavladovalo mej pogrebci in po njih po celi dolini še isti večer. Sicer pa ne umemo, kako se more posl. Povše sklicevati na izid sodne preiskave, ki bi bila gotovo izostala, da se ničesar zgodilo ni. S tem ste se tudi pri prvi aferi tolažili, toda doživeli ste katastrofo, in posl. Povšetu moralo bi biti že to svarilen vzgled, ako je kljub svoje starosti še vedno tako mlad, da ne zna »š pisem« klerikalnih Papehajmovcev po zaslugi oceniti. Mi sodimo, da mora vsak dostojen človek taka divjaštva obsojati in obžalujemo, da smo se zmotili v svoji sodbi glede posl. Povšeta, ki ima žalosten pogum in drzno čelo celo v drž. zboru krščene kanibale zagovarjati, dočim se poštenjakoviču »Domoljubu« prav nič ne čudimo, ako Povšetove državnoborske laži v klerikalni svet trobi. Gosp. Povsetu ne bi mi radi rekli: gliha vkup štriha!

Iz Trbovelj. Ker se je »Rodoljub« začel širiti tudi po naši dolini in ga vsi z veseljem bero, dajte nam malo prostora tudi za naše zadeve. Pri nas je namreč nekaj ljudi, ki so vedno tistim za petami, kateri ne trobijo v zviti rog klerikalnega hinavstva. Sami na sebi ne vidijo niti največjih napak, druge pa zasledujejo kakor lisica kokoši. Povrh smo še tako srečni, da imamo v farovžu jako brihtno kuharico. Oči ima jako bistre. Kadar gleda pri oknu, pa je mimoidoči kmet ali delavec ne pozdravi, se čujejo besede mrjasec ali jarec. Kakor znano, ne sme nihče k župniku, kdor se ni prej oglasil pri kuharici. Ko je neki mož prinesel župniku denar, da bi župnik molil za duše v vicah, ga je kuharica ostro izpraševala, po kaj da je prišel in končno ga je prišla za rame in ga s pozdravom »stari jarec neumni« potisnila čez prag ter zaloputnila vrata. Lepo to sicer ni bilo, kaže pa, da ima kuharica zdrav razum in da spoznava, kako neumni so tisti ljudje, ki mislijo, da more župnik za nekaj grošev kako dušo iz vic rešiti. Sicer se je že milijone in milijone žrtvovalo za take molitvice, vsled tega pa še nobena duša ni bila rešena iz vic.

Uboj v zaporu. Dne 30. septembra t. l. se je bil pripetil v Vižinadi (v Istri) strašen dogodek. Radi tega dogodka je stavil posl. Spinčič dne 22. oktobra v zbornici poslancev nastopno interpelacijo: »Dne 30. septembra t. l., na praznik patrona naše župnije, je v gostilni pri »Filomeni« došlo do preprirov med delavci hrvatske in italijanske narodnosti, najetimi na gradbi železnice. Občinski redarji so nekega mladega Hrvata odveli v zapor. Dasi ni nikdo videl v gostilni, da bi bil mladi mož tepen pred ali po njegovem aretiranju, so ga vendar naslednjega dne našli mrtvega vsled groznih udarcev. Prebivalstvo in delavci so najhujše razburjeni proti redarjem. Na licu mesta je bila sodna komisija in nadejati se je, da se dotični zlikovci razkrijejo. Ker se nam ta zločin predstavlja groznim, in ker v Istri ne bi bil to prvi slučaj, da varnostni organi postopajo na najgrozovitejši način z državljani hrvatske narodnosti, smatrajo podpisani za svojo dolžnost, staviti do ekscelence minist. predsednika in do ekscelence ministra za pravo-

sodje nastopno vprašanje: Sta-li njiju excelenci pri volji označeni dogodek dati najstrožje preiskati ter sporočiti zbornici o vspehu preiskave ter eventualno ukreniti energične odredbe, da se taki in slični slučajji grdega postopanja od strani varnostnih organov v Istri ne bodo več ponavljali, in sploh, da bodo varnostni organi siljeni strogo vršiti svoje dolžnosti?» Ministerski predsednik Körber je v seji zbornice poslancev dne 9. decembra odgovoril na to interpelacijo in sicer v sporazumljenju z ministrom za pravosodje. Rekel je: »Dne 30. septembra 1901. ob 10. uri zvečer je došlo v gostilni v Vižinadi do dejanjskih preprirov med delavci hrvatske in italijanske narodnosti; posredujoči trije občinski redarji so aretirali hrvatskega delavca Tomaža Cvitkovića in so ga odveli. Naslednjega dne so našli Cvitkovića v občinskem zaporu umirajočega in je isti umrl kmalo na to. Kakor vzrok smrti se je konstatiralo zlomljenje senčne, oziroma kosti temenice. Proti občinskim redarjem je več prič izreklo obtožbo, da so Cvitkovića, ki da je bil ob aretiranju še popolnoma nepoškodovan, ko so ga ekskortirali, suvali ob zid in da je sosebno redar Peter Clamar z udarcem s pestjo na glavo Cvitkovića istega tako poškodoval, da se je okrvavljen zgrudil na tla. Clamar pa tajni vsako krivdo in trdi, da je bil Cvitković med eksortiranjem zadet od kamena, vrženega od neznanne strani!! Proti Clamarju se je uvela sodna preiskava, ki je dovela do tega vspeha, da je proti njemu uložena obtožba radi ubojstva.

Torej res! Italijanski protisocijalistični list »L' Avvenire« v Trstu, ki ga urejuje duhovnik Buttignoni, brat kanonika istega imena, ki je danes desna roka kapitularnega vikarija Petronia, poroča, da je imenovanje škofa Flappa za škofa tržaškega gotova stvar.

Ponarejalci denarja pred sodiščem. Pred porotnim sodiščem v Celju je bila po dvanajstni obravnavi obsolena cela družba ponarejalcev denarja. Obtoženi so bili: 76letni Ivan Drenak, pleskar, doma iz Mekin pri Kamniku, ki je bil zaradi ponarejanja denarja že trikrat kaznovan, potem 62letni Josip Curhalek, 26letni Fran Curhalek, 60letna Marija Curhalek, 37letna Josipina Curhalek in 21letna Urša Curhalek, vsi iz Zamostca. Ta družba se je že od leta 1900 bavila z izdelovanjem ponarejenega denarja. Delali so v kleti, v vinogradu Josipa Curhalka, a potrebno orodje so kupili deloma v Brežicah, deloma v Zagrebu. Ženske so stale na straži in skrbele za hrano. Od letošnjega poletja so imeli delavnico na posestvu Nikolaja Radomovića, ki leži deloma na Hrvatskem deloma na Kranjskem. Tej družbi so prišli 25. avgusta t. l. na sled. Ta dan je neki Franc Medolj v Krškem izdal ponarejen desetak, v Brežicah pa je Josipina Curhalek poskusila zamenjati ponarejen desetak pri knjigotržcu Umku. Temu se je zdel desetak sumljiv. Josipina Curhalek je rekla, da ga je dobila od nekega hrvatskega kupčevalca s prašiči ter odšla. Šla je potem z bratom in s svakinjo v Matijasovo trgovino, tam nakupila raznega blaga in zopet plačala s ponarejenim desetakom. Pomočnik je imel ravno tedaj toliko opravila, da bankovca ni mogel natančno pogledati; sprejel ga je, iz previdnosti pa ga zaznamoval. Pozneje se je iz-

kazalo, da je bankovec ponarejen. Stvar se je ovadila sodišču, ki je odredilo hišno preiskavo, katera pa ni imela uspeha, kakor tudi ne zaslišanje rodbine Curhalek. Ker je Josipina Curhalek tudi v preiskavi trdila, da je dobila ponarejeni desetak od necega hrvatskega kupčevalca s prašiči, je sodišče stopilo v zvezo s hrvatskimi oblastnijami, katera so tudi začela obsežne poizvedbe. Dne 23. septembra je neki Marko Zemljanič pri graverju Justizu v Zagrebu naročil več črk in števil. Graver je spoznal, da se gre za ponarejanje denarja in je stvar ovadil. Zemljanič je nekaj dni pozneje, namreč 30. septembra, pisal graverju, naj pošlje naročene reči na naslov Frana Curhalka, a predno je graver to storil, je Zemljaniča videl v Zagrebu in ga pustil aretirati. Na podlagi njegovih izpovedeb izvršena hišna preiskava pri rodbini Curhalek je imela popoln uspeh, samo da glavnega krivca, provzročitelja vseh falsifikacij, necega Iv. Krkovca ni bilo dobiti. Krkovec jo je baje v Ameriko popihal. Obsojeni so bili: Ivan Brenek na dosmrtno ječo, Josip Curhalek na dve leti, Josipina Curhalek na tri leta in Marija Curhalek na jedno leto. Koliko falsificiranih bankovcev je družba spravila v promet se ni dalo dognati.

Glede naseljanja v Ameriki. Iz Newyorka poročajo: Senatu se je predložil nov zakonski načrt glede naseljevanja. V tem načrtu je tudi določba, da se odslej naseljevanje temeljito omeji s tem, da se nastavijo uradniki, ki bodo priseljence izpraševali glede njih omike ter analfabete zavračali, zlasti pa bodo posebni nadzorniki poslej strogo pregledovali policijske spremnice priseljencev, s čimer hočejo ameriške vlade preprečiti, da se naseli še več evropskih anarhistov. Potemtakem bode odslej naseljanje v Ameriki dokaj težje in omejenejše kakor do sedaj. Tudi v Ameriki imajo že odveč prebivalstva, zlasti delavstva, proletarijata.

Vipavska železnica. V poskusnem predoru pri Dornbergu se je vdrla kakih 50.000 kubičnih metrov sveta. Računaje meter po 80 kr. znaša škoda do 40.000 gld.

Zgorela je v Pazinu neka gospa Oliva Sloković. Ležala je bolna v Lovrićevi hiši, ko je tam nastal ogenj. Požar se je hitro razširil tako, da se ni nihče več upal v hišo po bolnico. Ko so požar pogasili, so našli bolnico zgorelo.

Z nožem. Dne 12. t. m. sta se na potu iz Škofjeloke v Hodešice Peter Jugovic in Janez Hafner za šalo metala. Nakrat si je Hafner od necega gledalca tega turnirja izposodil nož in je Jugovica brez najmanjšega vzroka zabodel v prsa ter ga težko ranil.

Nesreča v premogokopu. V Kočevju je 14. t. m. ponesrečil 17-letni Fran Zadel iz Babinegapolja. Padel je v 68 m globok rov in se ubil. Kriv je te nesreče nadzornik Ivan Maté, katerega je dal preiskovalni sodnik takoj aretirati.

Na semnju v Kamniku je posestnik Fr. Hribernik od št. Lenarta pri Gornjem Gradu izgubil listnico, v kateri je bilo 840 K. Mož pravi, da mu je denar mogoče tudi ukraden.

Vjet ropar. Tistega človeka, ki je 13. t. m. pri Mošnjah oropal in smrtno nevarno poškodoval 50-letno Marijo Mulaj, so orožniki že dobili. Zove se Peter Stein po domače Purč in je doma iz Spod. Dupelj.

Po 23ih letih. Dne 19. t. m. so našli v Erdbergu pri Dunaju zakopano precej globoko v zemlji, kjer je bila do pred kratkim cvetlična greda, človeško truplo, ki je bržčas že desetletja pod zemljo. Sumi se, da je to okostje vrtnarja Frana Kargerja, ki je izginil brez sledu pred 23imi leti. Zapustil je ženo in štiri hčere, s katerimi je živel v najlepši slogi. Kargerja je skoro gotovo napadel kak ropar ter zakopal truplo pod cvetlično gredico. Stvar je vsekakor jako misteriozna.

Poskušen umor v gledališču. V Varšavi je streljal sodnik pl. Korvin-Piotrovski na notarja Paskovskega, ki je sedel poleg njega. Bogati Korvin-Piotrovski, ki je znan po vsej Varšavi kot čudak, se je namreč zaljubil v lepo 16 letno deklico, hčerko nekega notarja, katera je pa ljubila družega. Tega družega je pozval Piotrovski na dvoboj, in sekundant njegovega tekmeča je bi notar Paskovski. Ravno onega dne, ko se je poročila notarjeva hčerka, sta sedela Piotrovski in notar Paskovski slučajno skupaj v gledališču. Čudak Piotrovski je bil silno razburjen, ker je odvedel drugi njegov ideal k oltarju. Vedel se je zato silno čudno, pel je glasno in razgrajal, ne da bi se zmenil za svojega soseda, ki ga je opominjal, naj miruje. Ko je začel Piotrovski še neprestano fiksirati notarja, mu je dal notar zaušnico, Piotrovski je potegnil revolver iz žepa in je ustrelil dvakrat na notarja, da se je zgrudil na tla, vendar ni smrtno nevarno ranjen.

Poslano.*)

Ker je imel »Rodoljub« št. 49 z dne 12. decembra l. 1901. na 3 strani v članku: »Odprto pismo g. Fr. Leksetu, župniku v Lučah«, tudi opazko, tičečo se moje osebe, zahtevam na podlagi § 19., da natisnete v prihodnji številki »Rodoljuba« na istem mestu in z istimi črkami ta le popravek: Ni res, da bi bil jaz, dasi mi je g. R. Pustoslemšek povedal v obraz, da sem jaz pisal članek v »Slov. List«, »odločno vse tajil«. Res pa je, da je g. R. Pustoslemšek prišel k meni in me je vprašal, vem li, kedo je pisal dotični članek v »Slov. List«, na kar sem mu odgovoril z vprašanjem: »Zakaj naj bi ravno jaz vedel za to, kedo piše v omenjeni list, ko vendar nisem v uredništvu lista.« Res je dalje, da mi je na to g. R. Pustoslemšek rekel, da sem jaz poslal uredništvu »Slov. Lista« priporočeno pismo, kar sem jaz zanikal, ker še nisem nikdar nobenemu listu pošiljal kakega priporočilnega pisma. Ni res, da bi bil jaz g. R. Pustoslemšku »ponujal častno besedo«, da nisem pisal dotičnega članka. Res pa je, da nisem niti enkrat rekel, da jaz nisem pisal dotičnega članka, temveč sem zanikal le to, da bi bil »Slov. Listu« poslal kako priporočeno pismo.

Braslovče, dne 23. decembra 1901.

Gothard Fermé

kaplan.

Op. ured.: Vskadno spozna, da se kaplan Fermé lovi za besede. Odgovor, ki mu gre, že dobi.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Tržne cene v Ljubljani

21. decembra 1901.

	K	v		K	v
Pšenica, 100 kg	19	—	Špeh povojen, kgr.	1	60
Rež,	15	—	Surovo maslo, „ „	2	—
Ječmen, „	13	60	Jajce, jedno . . .	—	8
Oves, „	16	—	Mleko, liter . . .	—	20
Ajda, „	14	40	Goveje meso kgr.	1	30
Proso, „	16	—	Telečje „ „	1	35
Koruza, „	13	40	Svinjsko „ „	1	50
Krompir, „	4	20	Koštrunovo „ „	—	80
Leča, lit.	—	20	Piščanec	1	20
Grah, „	—	50	Golob „ „ „	—	40
Fižol „	—	30	Sen, 100 kilo . . .	7	—
Maslo, kgr.	2	40	Slama, „ „ „	6	—
Mast, „	1	50	Drva trda, klfr. . .	9	60
Špeh svež, „	1	30	„ mehka, „ „	5	80

Loterijske srečke.

Gradeo, 21. decembra.	33, 78, 84, 1, 71.
Brno, 11. decembra.	86, 45, 61, 27, 41.
Dunaj, 21. decembra.	50, 51, 80, 22, 62.
Praga, 18. decembra.	32, 7, 59, 38, 71.
Lino, 24. decembra.	26, 80, 33, 4, 9.
Trst, 14. decembra.	63, 42, 36, 14, 21.

Najnižje cene

Največji izbor

Preobleke Popravila.

L. Mikusch
tovarna dežnikov
Ljubljana, Mestni trg.

Zobozdravniški in tehnični atelje.

Ruvanje zob z kloretilom, duškovim oxydulom (Lustgas) itd.

Plombe iz zlata, porcelana, in drugih sredstev.

Zlate krone in spone, **zobovja** iz kavčuka, aluminija in zlata. (2117-1)

Zobozdravnik

Dr. Rado Frlan,

Ljubljana Špitajske ulice št. 7. I. nadstr.

Ordinacija od 9—12. dopoludne in od 1—6. ure popoldne. Za uboge brezplačno ruvanje zob od 8—9. ure zjutraj.

Zmešane lase

kupuje po najvišjih cenah in plača bolje nego vsaka zunanja firma

Ludovik Businaro
v Ljubljani, Hilšarjeve ulice št. 10.

Nabiralce las opozarjam s tem uljudno na mojo firmo.

Red Star Line, Antwerpen

v Ameriko.

Prve vrste parobrodil. — Naravnost brez prekladanja v New York in v Philadelphijo. — Dobra hrana. — Izborna oprava na ladiji. — Nizke vožne cene.

Pojasnila dajejo:

Red Star Line, 20, Wiedener Gürtel, na Dunaji ali (1115-22)

Ant. Rebek, konc. agent

v Ljubljani, Kolodvorske ulice šte. 34.

Vizitnice in kuverte s firme

priporoča

„Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

Stanje hranilnih vlog: Rezervni zaklad
15 milijonov kron. nad 300.000 kron.

Mestna hranilnica ljubljanska na Mestnem trgu

zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoludne in jih obrestuje po 4 od sto ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem. (1856-18)

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice. Poštno-hranilnične sprejemnice se dobivajo brezplačno.

Doktorja pl. Trnkóczyja

že mnogo let izvrstno preskušena zdravila, redilna in dietetična sredstva, priporočena v stotinah zahvalnic, priporoča in razpošilja

lekarna Trnkóczy v Ljubljani, Kranjsko.

Najceneje se debivajo, če se naroča po pošti v tej lekarni, odkoder se ta zdravila vsak dan takoj pošiljajo na vse strani sveta s povratno pošto s poštnim povzetjem, tudi celo samo en komad z natančnim rabilnim navodilom.

Za štedljive gospodinje, dojenčke, otroke, nervozne, okrevaljoče, slabotneže, malokrvne, bledične, za vsakega bolnika, sploh za vsakega se namesto brezmočne, razdražujoče kave in ruskega čaja Dr. pl. Trnkóczyjev

Kakao sladni čaj priporoča kot tečno, krepilno, zdravo in najceneje hranilno sredstvo. Bolje kot sladna kava. Zavojček (1/4 kile vsebine) 40 h, 14 zavojčkov samo 5 K.

Dalje se priporoča: Doktorja pl. Trnkóczyja

Želodečne kapljice. Izborno sredstvo za želodec. Deluje pomirjujoče, krepilno, bolestiti utešujoče, tek vzbujajoče, čisti želodec in pospešuje prebavo. Steklenica 40 h, pol tucata 2 K.

Kroglice, odvajalne, želodec čistilne. Odvajajo blato brez vseh bolečin, kakor se to čestokrat pripeti pri drugih kroglicah. Ubranjajoče je to sredstvo zoper bolezn, ki morejo nastati vsled zapehe, napenjanja itd. Škatla 42 h, šest škatlic 2 K 10 h. — Pocukrene kroglice. Škatla 80 h, tri škatle 2 K.

Prsni, pljučni in kašljev sok ali zeliščni sirup, prirejen z lahko raztvorljivim apnenim železom, utešuje kašelj, raztvorja sliz, lajša bol in kašelj, vzbuja tek in tvori kri. Steklenica 1 K 12 h, pol tucata 5 K. (24-20)

Drgnilni ali udov cvet (Gichtgeist) priporočljiv je kot boli utešujoče, lajšajoče drgnjenje v križu, rokah in nogah, kot novo poživljuje drgnjenje po dolgem hodu in težkem delu. Steklenica 1 K, šest steklenic 4 K 50 h.

Varstvena znamka. priprave za živino.

Tinktura za kurja očesa, preskušeno sredstvo proti boleznim kurjim očesom, bradavicam, roženici, žuljem in ozeblinam. Ima to veliko prednost, da je treba s priloženim čopičem bolno mesto zgolj namazati. Steklenica 80 h, šest steklenic 3 K 50 h.

Ker je vedna skrb p. n. ekonomov, poljedelcev, živinorejcev itd. obrnjena na vzdrževanje zdrave in krepke živine, opozarjamo iste posebno na doktorja pl. Trnkóczyja redilne

Doktorja pl. Trnkóczyja

Živinski redilni prašek za notranjo rabo pri kravah, volih in konjih. Že blizu 50 let z najboljšim uspehom uporabljevan, kadar krave nočejo žreti, in da se zboljšuje mleko. Zavojček z navodilom glede uporabe 1 K, pet zavojčkov samo 4 K.

Praščji redilni in krmilni prašek. Varstveno in dietetično sredstvo za prašiče. Za notranjo rabo, služi za tvorbo mesa in tolašce. Zavojček 50 h, pet zavojčkov samo 2 K.

Pozor! Ta praščji prašek in kakao sladni čaj dobite tudi v vseh prodajalnicah, ali pa naravnost pri meni po pošti.

Varstvena znamka.